

Az olajmező vasárnapja

SZEGED, 1966. november 13., vasárnap. A reggeli órákban alig látni embert a város utcáin. Szegedet elhagyva pedig szinte kihaltak a tükör. Az algyői úton állunk. Hűvös északi szél fúj. Előbb csak szítál, majd megered az eső is az alacsonyán járó fellegek-ből. A vigasztalan szürkeség-ből kivillan a távoli tan-yaházak fehérre meszelt homloka. Cseng van. Csak a magasból hallatszik egy csapat vadliba gágogása, amint egyenes sornal köt-va húznak a Tisza felé. Az-tán hirtelen nagy zajjal, ha-talmas tehérgépkocsik és darusgépkocsik robognak el mellettünk. Olajosok. Egy útmenti fűtoronyhoz igye-keznek. Utánuk sietünk.

AZ „ALGYÓ VI.” fűrtorony tövében lázas munka folyik. Tehérgépkocsik, da-rusgépkocsik, ember és gép küszködik a térdig érő sár-ra. Ki kell cserélni egy 300 lóerős Diesel-motort, mert elromlott. Nem kis feladat, különösen vasár-nap. Nagy László főmotoros irányítja a munkát. Itt vannak a gépműhely va-sárnap is készületben le-vő szakmunkásai is, és segítenek a fűrtorony tag-jai is. Minél hamarabb sze-relik be a sár, annál hamarabb indulhat meg is-mét a fűrés. Igyekszik. Kötélek és izmok feszülnek, fel-felbőgnek a gépkocsik motorjai. A pufajkás, víz-hatlan kabátos, védősisakos olajbányászok nehézkesen mozognak a sok ruhában, eszímában. Lábakat húzza a sár, vállukat nyomja a munka és a rossz idő fá-radtsága.

— Ez az igaz fűrésztel — mondja Dajka Lajos főmeste-ter. — Fúj a szél, esik az eső és sok helyen combig ér a sár. Hiába, ősz van. Ez már a „nem szeretem idő”. De a munkát ez nem zavarhatja. Itt már túl vagyunk a három ezer méte-res mélységen. Most gyorsan kicseréljük a motort, hogy ne legyen sok elmaradásunk.

Visszamegy a nagy sárban segíteni a többieknek.

Az „Algyó XV”-es be-rendezés közvetlenül az út mellett van. Megsem egy-szerű megközelíteni. Itt is csak eszímában lehet köz-lekedni. A lemezből ké-

szült, szűrőre festett, szük lakóbódéba menekülünk az eső elől. Az olajkályha mel-lett szűrőközünk, és köz-ben Margittai László vezető fűrtormesterrel beszélgetünk.

— Hát mi már csak így és itt vasárnapozunk — mondja. — En megszoktam már, hiszen 14 esztendeje csinálom. Persze jobb lenne otthon, a családnál, de mi „melegüzem” vagyunk. A gépek nem állhatnak le. Ez lyukbefejező berendezés. Ma éppen a termelőcsőben lévő víz kiemelése folyik több mint kétezer méter mélységből. A munka nor-málisan halad.

KINT, a berendezésnél ta-lálkozunk Moód István fűrtormesterrel, Horváth Kál-mán segédmesterrel és Be-láts István kulcsossal. Itt van Solti Károly fűrtormér-nök is, aki éppen ellenőrzi a munkát. Teljes erővel dolgoznak a Diesel-motorok, remeg lábunk alatt a sáros vaslemez. Nézzük, hogyan tör fel a Föld kétezer méte-res mélységből a szennyes víz és hogyan találkozik a kétszáz méter magasan já-ró felhőkből aláhulló eső-vel. Körülöttünk sár, térdig érő sár. A nehéz tehérgé-kocsik mély árkokat szántá-nak benne. Igen mély itt a talaj. Valamikor a Tisza ár-területe volt ez, nemrég még rizst termeltek itt. So-káig vízzel elárasztott, át-ítatott földdarab ez. Most pedig napok óta esik az eső. Esik csendesen, kis megsza-kitásokkal, alattomosan. Ezek a körülmények na-

gyon igénybe veszik az em-bert, gépet egyaránt.

— Külön meg kell szokni ezt az algyői sárát — mon-dja Moód István fűrtormester. — Úgy csúszik, mint a szappan...

Kiskundorozmán, az Al-földi Kőolajfűrészi Üzem szegedi üzemegeységének központjában a korszerűen felszerelt munkásszálláso-kon már készülődik a dél-utános váltás.

AZ IRODÁK csendesek. Az egyikben azonban elég gyakran cseng a telefon. Itt tartózkodik Onodi Tibor mérnök és Bereczki József vezető fűrtormester. Ezen a vasárnapon 6k az ügyele-tesek. Állandó telefonössz-köttetésben állnak a mun-kahelyekkel, és ha szüksé-ges, intézkednek. Igénybe ves. k a gépműhely készen-lében álló szakmunkásait és a szállítási részleg készenlétét is. A munka nem áll meg vasárnapra sem. Ha pedig munk... van, akkor probléma is adódik. Ilyen-kor aztán gépkocsikkal azonnal kimennek a gép-műhely szakemberei. Viszik magukkal a szükséges szer-zelményeket és alkatrészeket. Aztán a fűrtoronyoknál, az olajbányászok segítségével kijavítják a hibát.

— Ez egy nyugodtabb va-sárnap — mondja Onodi Tibor ügyeletes mérnök. — Minden rendben megy. Csak az eső ne esne...

Kint az udvaron megin-dulnak a délutános váltást vívő gépkocsik. Pontosan ugyanúgy, mint bármelyik hétköznap.

Oravecz János

Acélöntöde épül Győrött

Elkészült az új győri acél-öntöde beruházási program-ja. Mintegy 460 millió forint költséggel az ország legkor-szerűbb ilyen üzemét építik fel a harmadik ötéves ter-ven. Az új létesítményt két-szintesre tervezték; az eme-leten formáznak, öntenek és tisztítanak, a földszinten lesz az írtés. Ebben az öntö-dében nem kell majd 40-50 kilós szekrényeket emelni: a nehéz fizikai munkát ki-tűnő teljesítményű gépek végzik el. A napokban Győr-be látogatott Sesztopal és Marienbach szovjet öntész-

professzor. A vendégek sok hasznos tanácsot adtak a nagy beruházás kivitelezé-sére vonatkozóan.

Forintos szorgalom

Az év legjobb növényter-mesztőit sorolták a szőregi Egyetértés Tsz-ben. Megle-pett, hogy valamennyien öt-venen felüliek. Elfogltság lenne? ... Aligha, hiszen há-rom ember, Kasza Lajos el-nökhelyettes, Lakatos Dezső-né és Ugrai József, a női, illetve a férfi mezői brigád vezetője egybehangozva vall-ja:

— Csak fele szorgalom lenne a többiekben...

A „többiek” gyűjtőnév alatt a fiatalabb nemzedéket érthették, mert Kasza Lajos bácsi hozzátette:

— Nem ez a vér van a fia-talokban.

Mindig pontosan

No, ez a megjegyzés neve-zetesen Örsze néni szorgal-mát dicsérte. A 60 éven fe-lüli Vincze Illésné. Nyugdí-jas, magányos asszony. Az-azhogy az lenne, ha nem érezné magának a tsz-kö-zösséget. Örsze néni naponta ott dolgozik.

— Reggel 7-kor pontosan itt volt. Pedig otthon háztá-ji állatokat kellett ellátni. Erkezése, akár az óráutés, jelezte az indulást a kocsi-knak — mondják a tsz ve-zetők.

Örsze néni egymaga vál-lalt két hold kukoricát, 400-400 négyzetöglő hagymát, il-letve cukorrépat a közös ter-ületből. Aki járatos a föld-művelésben, tudja, milyen munkát követel mindez.

Miért a prémium!

A kiváló hagymatermeszt-ők között elsősorban Kele-men Jánost említik. Túl az 55 éven, de paraszti munká-ban még mindig kiváló. Egy-maga művelt egy hold hagy-mát. Ezenkívül 6 hold kuko-ricát és 850 négyzetöglő cu-korrépat is kifogott a közös-ből.

De maradjunk csak a hagymánál. János bácsi egy holdon 160 mázsa hagymát termelt. A tsz javadalmazási rendszere ösztönöz, a terven felül hozamot prémiummal jutalmazza. Kelemen János így nyolc és félezer forint prémiumot kapott a hagyma után. Ezenkívül jóváírtnak ezért mintegy 120-130 mun-kaegységet, ami — számítá-szerint — újabb 4 ezer forin-t jelent. A szorgalom, a fáradóztatás tehát kifizetődik az Egyetértés Tsz-ben.

Megtelepedett

— Mindig első volt a nő-vények ápolásában, s a leg-

A termelők erkölcsi bizonyítványa

Az utóbbi időben a szé-les közvélemény, de a szakmai körök is haj-lanak rá — és ez önmagá-ban véve egyáltalán nem rossz —, hogy a népgazda-ság minden fontos és ke-zésébe fontos kérdésért kizá-rólag a mechanizmus olda-láról közelítsék meg. Aligha vitatható, hogy a gazdasági élet mozgását, a fejlődés jel-legét, irányát, ütemét alap-jában véve a „mechanizmus” címszóban összefoglalható törvényszerűségek befolyá-solják, mindez azonban kor-ántsem jelenti, hogy a tu-dásos cselekvés, a személyes motívumok a szerény máso-dik helyen is beérhetik. Elvi általánosságával szölvá; nem is rangsorol, hanem rend-kívül szövevényes kölcsön-hatásról van itt szó — amely a társadalomtudomá-nyok egész sorával vizsgálható és kimutatható —, s ami azt jelenti, hogy a gaz-daságirányítás, a tervezés, az anyagi érdekelttség rendszere alakítja, körvonalazza a gondolkodásmódot, másfelől azonban a tudat, a szemé-lyes tulajdonságok, képessé-gek visszahatnak a gazdasági törvényszerűségek érvénye-sülésére, hiszen ezek a hét-köznapok gyakorlatában az emberi cselekvés „szűrőjén” át valósulnak meg.

szólásmondás szerint — „nem adnak semmit a bolt-ban”.

Ezúttal a gazdálkodás-ban éppen egy olyan tényezőjén szemlél-tetjük a vállalatok önbecsí-lésének valóságos értékét — ha úgy tetszik: forintban is kifejezhető értékét! —, amely szoros kapcsolatban van a bolttal, s amelytől közvet-len kapcsolat vezet mind-nyájunk szerényes érdekei-hez, az életszínvonalhoz. A termékek minőségéről van szó, amelynek általános megítélésében, úgy tünik, né-mi érthetetlen kettősség ta-pasztható. Merőben válto-zik a látószög, ha vállalati dolgozóként, illetve ha vá-sárlóként kell egy-egy áru-cikk minőségét megítélnünk, termelőiről az erkölcsi bizo-nyítványt kiállítanunk. Ta-lán nem is szükséges emlé-keztetni rá, milyen ószinte — és tegyük hozzá: jogos — indulattal emlegetjük a gyártó vállalatot, ha törté-netesen leválik a frissiben vásárolt cipő talpa, vagy a nemrég hazaszállított televí-zió „fordul” vissza mindjárt a javítóműhelybe. Szelidül viszont az indulat, s külö-nöző bizonyítvány magará-zatoknak adja át helyét, ha saját termékünkről, a saját vállalatunk munkájának mi-nőségéről értékeléséről van szó.

Ez a „saját” szó pedig nemcsak azt a földrajzi pon-tot jelenti, amelyet személyi igazolványunk megfelelő rub-rikája munkahelyünkkel megjelöl. Sokkal több ennél: egész tevékenységünk megítélését, sőt, talán abban sincs sok túlzás: személyisé-günk mércéjét is adja a ke-zünk alól kikerült termék minősége. Végeredményben a minőség a személyes érdek közvetlen érpályáján is hat-életünkre — hiszen a tartós, korszerű áru az életszínvo-nal elsőrendű tényezője —,

másfelől erkölcsi summázata is munkahelyünk, s benne a mi magunk tevékenységé-nek, eredményeinek.

Meglehet, hogy mindez az általános igazság valószínűt-lenségével hangzik, hiszen az effajta megállapítások al-kalmasak arra, hogy min-denki elfogadja —, de másra vonatkozó érvénnyel. Ha vi-szont arra emlékeztetünk, hogy a fogyasztási cikkek között — a kétségtelen ja-vulás ellenére is — megle-hetősen számottevő az elő-írtnál gyengébb minőségű, korszerűtlenebb, rendelté-tének csak korlátozottan megfelelő termék, akkor ta-lán e gyakori bolti tapasz-talat meggyőzőbbé teszi az önbecsülés általános igazsá-gát. Lássuk mindezt néhány tény tükrében is.

A különféle kereskedelmi szervekhez 1965-ben az előző évinél 37 ezer-rel több fogyasztói kifogás érkezett, s a rekla-mációk teljes száma megha-ladta a 180 ezret. A vásárlók érdekeit közvetlenül képvé-selő szakemberek; a Keres-keletmi Minőségellenőrző Intézet dolgozóit minden olyan cikk mintadarabját megvizsgálják, amelyet a gyártók forgalomba akarnak hozni. Nos, a minőségellen-őri tapasztalatok szerint a múlt évben bemutatott min-tadarabok között a korábbi időszakhoz képest emleked-tett ugyan a megfelelő mi-nőségű termékek száma, s elérte a 76 száza-lékot, ám a fennmaradó 24 százalék is jelez egyet-mást, hiszen újdonságokról, mintadarabokról van szó. Gyakorikak a panaszok, rész-ben a forgalomba hozott cikkeknel is, néhány rádió-es tv-típus ellen; sokat mond-eről a Központi Népi El-lenőrzési Bizottság egyik vizsgálatainak az a megálla-pítása, hogy 1965-ben min-den garanciális javításra szorult VTRGY típusú televí-zió készüléken átlag négy javítást kellett végezni. A bulkereskedelemben végzett elemzés szerint változatla-nul jelentős számú a vásá-rló panasz a cipőkre, a texti-liák színtartósságára, kü-lönböző húsárakra; a nagy-kereskedelmi vállalatok ta-valy a megvizsgált méterárú 4.9 százalékat, s a kötött-árú 12.5 százalékat kifogá-solták. (Ez utóbbi, önmagá-ban véve alacsonyok tűnő arány megítélésénél termé-szetesen figyelembe kell ven-ni, hogy a reklamált termé-kek már átjutottak a válla-lati minőségellenőrzés szű-rőjén, s értékesítésre alkalmas minősítést kaptak.)

A tényeket, példákat még hosszasan sorolhatnók, s korántsem csak a fo-gyasztási cikkek, hanem a termelőberendezések köréből is. Ha bármelyik vásárlót megkérdeznénk, alighanem továbbiakkal egészíthetné ki az említett adatokat. Kétségtelen azonban, hogy ma még nem jut el indokolt intenzi-tással a fogyasztók indulata, szelidebben szólva: kritikája a valóban illetékesekhez, a gyenge minőségű terméket gyártó vállalatokhoz. Nyil-vánvaló: az új mechanizmus-nak az a célkitűzése, hogy icsontja a termelőt a keres-keletmentől és a fogyasztótól ma még elválasztó gazda-sági falaktól, kedvező válto-zásokat hoz majd ebben is. Am aligha vitatható, hogy e gazdasági intézkedések, elő-nyös változások nélkül is — következőképp: már ma — célszerű lenne a vásárlói vé-leményeket „közkezdelt ká-belen” eljuttatni a gyártók-hoz, s az sem lenne feles-leges, ha a boltokban minden fontosabb termékben jelzés mutatná, kinek kell „címez-ni” a fogyasztói elismerést és a kevésbé jó kívánságo-kat is. Mindez elősegítené — a gazdasági intézkedésekkel együtt — az egészséges vál-lalati öntudat, büszkeség nö-velését, s ezzel az önmaguk-ról kiállított erkölcsi bizo-nyítvány tisztaságát.

Balogh Ödön

TABORI ANDRÁS

Jutalmak kiváló munkásöri szolgálatért

Vasárnap délelőtt a szegedi járás munkásörei és parancsnokai ünnepi értekezletre jöttek össze. A járási pa-rancsnok üdvözölte a megje-lenteket és röviden megem-lékeztet a végzett munkáról. Kellemes meglepetésként ha-tott, amikor bejelentette, hogy a jelenlevő munkás-örök és parancsnokok — több éves és ideig kiváló munkásör szolgálatukért, amelyet önként vállalt párt-munkaként látnak el — pa-rancsnoki dicséretben, ille-tve jutalomban részesültek.

Országos parancsnoki dí-cséretben részesült Vörös Bá-lint, József János és Csikós István. Tárgyjutalmat ka-pott Lovai János és Kovács Antal.

Megyei parancsnoki dícsé-retben és tárgyjutalomban részesültek öten, a járási parancsnok pedig dicséretben és tárgyjutalomban részesít-tett 35 munkásört, illetve parancsnokot.

A jutalmak átvétele után az elismerésben részesített munkásörök és parancsnokok barátságos légkörben elbe-

szélgettek a közös élmények-ről.

C. Gy.

Átadta megbízólevelét Indonézia új nagykövete

Dobi István a Népköztár-saság Elnöki Tanácsának el-nöke hétfőn fogadta dr. Su-sono Hadinoto rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet, az Indonéz Köztársaság új magyarországi nagykövetét, aki átadta megbízólevelét.

A nagykövet megbízóle-velének átadásakor beszédet mondott, melyre Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke vá-laszolt.

A megbízólevelét átadása után a nagykövet bemutat-ta

Dobi Istvánnak a kíséretében megjelent Ahmad Kaljubi Said nagykövetségi első tit-kárt, Aziama Sudiro és Djoko Marseno másodtitkáro-kat, valamint Sumardi Prija-di harmadtitkárát. Az Elnöki Tanács elnöke ezután szívé-lyesen elbeszélgetett az In-donéz Köztársaság nagykö-vetével, aki megbízólevelé-nek átadása után a Hősök terén megkoszorúztatta a ma-gyar hősök emlékművét. (MTI)

Magyar segítség az itáliai árvízkárosultaknak

A Magyar Vöröskereszt Or-szágos Központja a múlt hé-ten felajánlotta segítségét az elemi katasztrófától sokat szenvedett olasz népnek. Megérkezett az Olasz Vörö-skereszt választávirata: közö-netet mondták a magyar dolgozókat együttérzéséért és gyógyoszt, fertőtlenítő sze-reket kértek, mert a járvány-

veszély miatt erre van a legnagyobb szükségük.

Az ajándékküldemény összetételéről hétfőn döntött a Vöröskereszt. A gyógyszer-eken és fertőtlenítő szere-ken kívül meleg takarókat és konzerveket is küldenek majd. A szállítást már a héten útnak indítják Olasz-ország felé.